

EGY CSEPP EMBERSÉG

Nádas Pál tanár, a Mozgásjavító Általános Iskola és Diákotthon igazgatója

Fotó: Szalmás Péter

„Az a végtelen szeretet, amely az emberek szívében honol, s mely segítségére siet a szűkölködőnek és felemeli a süllyedőt, mely dicsőséget nem hajhászva, elismerést, hálát és köszönetet nem remélve, tisztán kötelességből teljesíti a jót, teremtette meg hazánkban a Nyomorék Gyermek Országos Otthonát, a szegény

gyermekek legsajnálattáraméltóbbjainak megmentésére.”

Ez az idézet a Deák Ferenc szabadkőműves páholy 1902-es évkönyvéből való, Rothfeld Richárd tollából. Miért szeretem ezt az idézetet? Talán azért, mert ilyen intézményben dolgozom. Talán azért, mert ezt a pályát, hivatást választottam, talán azért, mert vagyunk vagy kétszázan, akik ebben a hitben, s ebben

a gondolkodásban próbálunk segíteni a mozgáskorlátozott gyermekeken. Nem biztos, hogy úgy, ahogy a szabadkőművesek, úgy, ahogy Rothfeld Richárd ezt a gondolatot leírta, talán egy picivel többet is, meg kevesebbet is adunk. Többet, mert azóta nagyon sok új technika, nagyon sok új módszer, nagyon sok új eljárás segíti a munkánkat. A hit mindenki számára, aki ezt a munkát végzi és hivatásának tekinti az intézményünkben, a Mozgásjavító Általános Iskola és Diákotthonban, gondolom, ugyanaz.

A tudás, a szellemi érték, amely száz év alatt felhalmozódott iskolánkban, s amelyet idősebb kollégák fiatalabbaknak adnak át, és azok újabb ismereteket szerezve új tudást képeznek, és ezt próbálják a gyerekeknek fejlesztésként megjeleníteni, azt gondolom, ezért kísér minket – nemcsak engem –, minket az intézményben ez az idézet, amelyet tíz évvel ezelőtt találtunk meg.

(Elhangzott a Kossuth rádió
Egy csepp emberség című műsorában
2004. május 21.)